

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-86-12>

УДК 336.76:336.64

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ СТРАТЕГІЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУЦІЙНИХ ІНВЕТОРІВ У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ АКТИВАМИ НА РИНКАХ КАПІТАЛУ

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL FOUNDATIONS OF STRATEGIC ANALYSIS OF INSTITUTIONAL INVESTORS' ACTIVITIES IN FINANCIAL ASSET MANAGEMENT IN CAPITAL MARKETS

Ковернінська Юлія Вікторівна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Національна академія статистики, обліку та аудиту
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3773-1205>

Koverninska Yuliia

National Academy of Statistics, Accounting and Auditing

Стаття присвячена дослідженню теоретико-методологічних засад застосування стратегічного аналізу в діяльності інституційних інвесторів у сфері управління фінансовими активами на ринках капіталу. Поєднання інструментів стратегічного аналізу та управління фінансовими активами враховує специфіку діяльності інституційних інвесторів і формує аналітичну основу їх інвестиційної діяльності. Методологічна структура стратегічного аналізу діяльності інституційних інвесторів охоплює аналіз макросередовища та ринкових режимів, оцінювання інституційних обмежень і внутрішнього потенціалу інвестора, а також портфельний та ALM-аналіз і оцінювання результативності. Такий підхід забезпечує узгодження результатів стратегічного аналізу з процесами управління фінансовими активами інституційних інвесторів і слугує аналітичною основою для визначення характеристик інвестиційного портфеля.

Ключові слова: стратегічний аналіз; інституційні інвестори; управління фінансовими активами; ринки капіталу; фінансовий ринок; інвестиційний портфель; asset-liability management (ALM); інституційні обмеження; портфельний аналіз.

The article is devoted to the study of the theoretical and methodological foundations of strategic analysis in the activities of institutional investors in the field of financial asset management in capital markets. The need to align the return, risk, and liquidity of the investment portfolio with the structure of liabilities determines the specific features of strategic analysis in the activities of institutional investors and the specifics of its instrumental framework. This leads to the integration of strategic analysis tools with financial asset management instruments, contributing to the formation of an analytical framework for the investment activity of institutional investors and ensuring a consistent consideration of investment conditions, internal capabilities, and established constraints. The methodological structure of strategic analysis involves a combination of interrelated stages, including macro-environmental and market regime analysis, assessment of institutional constraints, and evaluation of the internal potential of the investor. The results of strategic analysis form a system of analytical conclusions regarding investment conditions, the internal capabilities of the investor, and established constraints, and are further specified at the level of portfolio and asset-liability management (ALM) analysis, ensuring their alignment with the asset structure, as well as the return, risk, and liquidity characteristics of the investment portfolio. At the portfolio level, these conclusions are supported by the assessment of diversification, concentration, and liquidity, as well as by the use of risk-adjusted performance indicators, including the Sharpe and Sortino ratios and market risk measures such as Value at Risk and Expected Shortfall. The final stage involves performance evaluation aimed at assessing the consistency of the obtained results with the characteristics of the investment portfolio and the established constraints of investment activity. This approach ensures the consistency of analytical conclusions regarding the investment activity of institutional investors and forms an analytical basis for determining the asset structure, as well as the return, risk, and liquidity of the investment portfolio.

Keywords: strategic analysis; institutional investors; financial asset management; capital markets; financial market; investment portfolio; asset-liability management (ALM); institutional constraints; portfolio analysis.

Постановка проблеми. Інституційні інвестори є ключовими учасниками ринків капіталу, оскільки акумулюють значні обсяги фінансових ресурсів домогосподарств і організацій та здійснюють їх інвестування на професійній основі. Їхня діяльність суттєво відрізняється від інвестиційної поведінки індивідуальних інвесторів, адже управління фінансовими активами здійснюється з урахуванням зобов'язань перед бенефіціарами, регуляторних вимог, допустимого рівня ризику та необхідності підтримання ліквідності.

В умовах трансформації ринків капіталу України та підвищеної макроекономічної невизначеності ускладнюється процес обґрунтування, формування й реалізації інвестиційної стратегії інституційних інвесторів. Визначення структури активів, прийняттого рівня ризику, необхідного рівня ліквідності та параметрів контролю результативності потребує системного аналітичного підходу, здатного поєднати оцінювання зовнішнього середовища, внутрішніх можливостей інвестора та інституційних обмежень його діяльності. Це зумовлює потребу в розвитку стратегічного аналізу діяльності інституційних інвесторів як цілісної аналітичної основи управління фінансовими активами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні засади стратегічного аналізу сформувалися в межах стратегічного менеджменту, зокрема у працях І. Ансоффа [6], М. Портера [13] та Г. Мінцберга [11], які заклали основу аналізу зовнішнього середовища, формування конкурентних переваг та оцінювання ресурсного потенціалу організації. Подальший розвиток цих підходів відображено в сучасних дослідженнях З. Папулової та А. Газової [12], а також А. Ф. М. Аль-Шаммарі [4], де розглядаються практичні аспекти застосування стратегічного аналізу, його адаптація до сучасних умов господарювання та роль у підвищенні обґрунтованості управлінських рішень.

Дослідження діяльності інституційних інвесторів потребує врахування фінансово-економічних аспектів, що зумовлює звернення до теорій інвестицій та управління фінансовими активами. Поряд із розвитком стратегічного менеджменту у фінансово-економічній науці сформувалися відповідні теоретичні підходи, у межах яких Г. Марковіц [9] обґрунтував основи портфельної теорії, В. Ф. Шарп [14] розвинув підходи до оцінювання співвідношення ризику і дохідності, Р. К. Мертон [10] дослідив моделі поведінки фінансових акти-

вів у динамічному середовищі, а Е. Ф. Фама [7] сформулював концепцію ефективності ринку. Теорія агентських відносин М. К. Дженсена і В. Г. Меклінга [8] пояснює особливості делегованого управління активами.

Поєднання положень стратегічного менеджменту та фінансової теорії формує методологічну основу дослідження діяльності інституційних інвесторів, оскільки дозволяє комплексно враховувати як стратегічні орієнтири їх функціонування, так і особливості управління фінансовими активами.

У сучасних дослідженнях діяльність інституційних інвесторів розглядається в контексті розвитку індустрії управління активами та формування інвестиційної стратегії; зокрема, А. Анг [5] аналізує системний підхід до управління активами та роль факторних ризиків у стратегічній алокації активів.

В українській науковій літературі увага зосереджується переважно на прикладних аспектах функціонування ринку капіталу та діяльності інституційних інвесторів. Зокрема, у працях Я. Белінської [1; 3], О. Коляди [1], Ю. Коваленка [3] та В. Корнеєва [3] висвітлено особливості інвестиційної діяльності та інституційні умови розвитку фінансового ринку України.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. У науковій літературі стратегічний аналіз переважно розглядається в межах стратегічного менеджменту без урахування специфіки діяльності інституційних інвесторів, тоді як у фінансових дослідженнях домінують підходи портфельного управління та ризик-менеджменту. Такі підходи застосовуються ізольовано, що зумовлює фрагментарність аналітичного забезпечення інвестиційних рішень. У результаті відсутній цілісний методологічний підхід до стратегічного аналізу діяльності інституційних інвесторів, який би інтегрував інструменти стратегічного аналізу та управління фінансовими активами з урахуванням середовища та особливостей їх функціонування.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження теоретико-методологічних засад застосування стратегічного аналізу в діяльності інституційних інвесторів на ринках капіталу на основі поєднання інструментів стратегічного аналізу та управління фінансовими активами.

Виклад основного матеріалу дослідження. Стратегічний аналіз відіграє важливу роль у системі стратегічного управління, забезпечуючи аналітичну основу для оціню-

вання умов діяльності організації та визначення факторів її довгострокового розвитку. У науковій літературі він розглядається як процес дослідження зовнішнього середовища та внутрішнього потенціалу організації, результати якого застосовуються для визначення напрямів її діяльності [1-3; 13]. До його ключових характеристик належать комплексність, що передбачає одночасний аналіз зовнішніх і внутрішніх чинників діяльності організації, спрямованість на виявлення факторів і обмежень розвитку, а також орієнтація на використання результатів аналізу для визначення довгострокових параметрів діяльності.

Стратегічний аналіз традиційно застосовується щодо підприємств реального сектору з акцентом на ринкових умовах і конкурентних позиціях. Його підходи та інструментарій можуть бути використані і в діяльності інституційних інвесторів, оскільки вони дозволяють оцінювати умови інвестування та фактори, що впливають на результати інвестиційної діяльності. Водночас застосування стратегічного аналізу в цій сфері пов'язане з особливостями діяльності інституційних інвесторів, які визначаються необхідністю управління інвестиційним портфелем з урахуванням співвідношення дохідності, ризику і ліквідності, а також структури зобов'язань.

Це зумовлює потребу узгодження результатів аналізу з параметрами інвестиційної діяльності. Таке узгодження передбачає їх розгляд у поєднанні з інструментами управління фінансовими активами. У результаті формується система аналітичних висновків щодо умов інвестування, внутрішніх можливостей інвестора та обмежень, пов'язаних із його зобов'язаннями, що дає змогу обґрунтувати допустимі параметри інвестиційної діяльності.

Такий підхід створює основу для формування теоретико-методичних положень застосування стратегічного аналізу в діяльності інституційних інвесторів і передбачає поєднання аналітичних інструментів із підходами управління фінансовими активами. Узагальнене подання зазначених положень у вигляді взаємопов'язаних аналітичних етапів та відповідного інструментарію наведено в табл. 1.

У контексті діяльності інституційних інвесторів початковим етапом стратегічного аналізу є дослідження макросередовища та ринкових режимів. Його основною метою є виявлення зовнішніх факторів, що визначають умови функціонування ринків капіталу та впливають на параметри інвестиційної діяльності інсти-

туційних інвесторів. Аналіз макроекономічних параметрів, зокрема процентних ставок та інфляції, а також премій за ризик дозволяє оцінити загальні тенденції розвитку фінансових ринків і можливі сценарії їх подальшого розвитку. Використання PEST-аналізу та сценарного підходу дає змогу визначити вплив політичних, економічних, соціальних і технологічних факторів на параметри дохідності та ризику фінансових активів.

Наступним етапом стратегічного аналізу є оцінювання інституційних обмежень діяльності інвестора. Особливістю функціонування інституційних інвесторів є те, що їх інвестиційна діяльність відбувається в межах чітко визначених регуляторних та організаційних рамок. До таких обмежень належать нормативні вимоги щодо структури активів, інвестиційні ліміти, вимоги до диверсифікації портфеля, а також необхідність узгодження структури активів із зобов'язаннями перед інвесторами або учасниками інвестиційних фондів. У цьому контексті важливе значення має підхід *asset-liability management*, який передбачає узгодження параметрів інвестиційного портфеля з характером і строками виконання фінансових зобов'язань інституції.

Третім етапом стратегічного аналізу є дослідження внутрішнього потенціалу інституційного інвестора. На цьому рівні аналізуються внутрішні ресурси, компетенції та організаційні можливості інвестора щодо здійснення управління фінансовими активами. Важливими складовими такого аналізу є визначення якості інвестиційного процесу, рівня професійної експертизи керуючих активами, ефективності системи ризик-менеджменту та здатності інституції адаптуватися до змін ринкового середовища. Використання SWOT-аналізу та системи ключових показників ефективності дозволяє визначити сильні та слабкі сторони інституційного інвестора, а також оцінити його конкурентні позиції на фінансовому ринку.

На основі результатів попередніх етапів формується аналітична база для портфельного та ALM-аналізу. Саме на цьому рівні результати стратегічного аналізу використовуються для обґрунтування параметрів інвестиційної діяльності. У процесі портфельного аналізу здійснюється оцінювання можливих параметрів структури інвестиційного портфеля, рівня диверсифікації та допустимих меж ризику і ліквідності. Для оцінювання результативності та ефективності управління фінансовими активами використовуються показники

Таблиця 1

Методологічна структура стратегічного аналізу діяльності інституційних інвесторів у сфері управління фінансовими активами на ринках капіталу

Етап стратегічного аналізу	Зміст аналітичного дослідження	Основні інструменти та показники	Аналітичні результати та їх значення для інвестиційної діяльності
Аналіз макросередовища та ринкових режимів	Дослідження зовнішніх факторів функціонування ринків капіталу та умов інвестиційної діяльності інституційних інвесторів	PEST-аналіз; макроекономічні показники; процентні ставки; інфляція; премії за ризик; сценарний аналіз	Формування аналітичних припущень щодо умов інвестування, дохідності та ризиків фінансових активів
Інституційні обмеження діяльності інвестора	Оцінювання регуляторних вимог, організаційних особливостей діяльності та структури зобов'язань інституційного інвестора	Регуляторні нормативи; інвестиційні ліміти; політики ризик-менеджменту; ALM-підходи	Визначення обмежень інвестиційної діяльності та допустимих параметрів інвестиційного портфеля з урахуванням зобов'язань
Аналіз внутрішнього потенціалу інвестора	Оцінювання внутрішніх ресурсів, компетенцій та ефективності інвестиційного процесу	SWOT-аналіз; KPI інвестиційної діяльності; показники операційної ефективності	Виявлення можливостей та обмежень інвестора щодо обґрунтування параметрів інвестиційного портфеля
Портфельний та ALM-аналіз	Аналіз структури інвестиційного портфеля, диверсифікації, ліквідності та узгодження активів і зобов'язань інституційного інвестора	Sharpe; Sortino; VaR; Expected Shortfall; індекс NHI; показники ліквідності	Кількісне оцінювання параметрів інвестиційної діяльності та їх узгодження зі структурою зобов'язань інвестора
Оцінювання результативності та стратегічний контроль	Моніторинг результатів інвестиційної діяльності та оцінювання ефективності управління фінансовими активами	Система KPI; аналіз відхилень; показники ефективності управління активами	Оцінювання результатів інвестиційної діяльності та уточнення аналітичних висновків щодо параметрів інвестування

Джерело: сформовано автором на основі [1–4; 8; 9; 11; 12; 13; 14]

ризик-скоригованої дохідності, зокрема коефіцієнти Sharpe та Sortino, а також інструменти оцінювання ринкового ризику, такі як Value at Risk та Expected Shortfall. Важливим елементом цього етапу є також аналіз концентрації портфеля та оцінка ліквідності фінансових активів [5].

Завершальним етапом стратегічного аналізу є стратегічний контроль та оцінювання результативності управління фінансовими активами. Його метою є оцінювання відповідності результатів інвестиційної діяльності інституційного інвестора визначеним параметрам та обмеженням. На цьому етапі проводиться регулярний моніторинг ключо-

вих показників ефективності, аналіз відхилень від запланованих параметрів інвестиційної стратегії та оцінювання відповідності результатів інвестиційної діяльності визначеним параметрам. Отримані результати використовуються для уточнення аналітичних висновків щодо відповідності параметрів інвестиційної діяльності встановленим цілям та обмеженням.

Практичне застосування запропонованої структури стратегічного аналізу передбачає послідовне використання аналітичних інструментів на кожному етапі, що забезпечує узгодженість аналітичних висновків щодо інвестиційної стратегії. Отримані результати

формують основу для визначення її ключових орієнтирів і обмежень.

PEST-аналіз формує сценарні припущення щодо можливих режимів функціонування ринків капіталу, SWOT-аналіз дозволяє визначити здатність інвестора використовувати ринкові можливості та протидіяти загрозам, а портфельний і ALM-аналіз конкретизують ці висновки через оцінювання можливих параметрів структури активів, меж концентрації, рівня ліквідності та умов ребалансування портфеля.

PEST-аналіз у стратегічному аналізі виконує функцію побудови «карти ринкових режимів», що характеризують співвідношення дохідності, ризику та ліквідності фінансових активів [12]. Політико-правовий компонент охоплює регуляторні зміни та інституційні умови функціонування фінансових ринків. Економічний компонент включає динаміку процентних ставок, інфляції та премій за ризик, що визначають очікувану дохідність інвестицій. Соціальний компонент пов'язаний із рівнем довіри до фінансових інституцій та поведінкою інвесторів, тоді як технологічний – із цифровізацією фінансового сектору та розвитком інфраструктури ринків капіталу.

SWOT-аналіз використовується для зіставлення зовнішніх можливостей і загроз із внутрішніми сильними та слабкими сторонами інституційного інвестора. Сильні сторони пов'язані з наявністю стабільної бази активів, професійної інвестиційної експертизи та розвиненої системи управління ризиками. Слабкі сторони можуть проявлятися в обмеженості інвестиційних інструментів, залежності від якості аналітичних моделей та витратності управління. Можливості визначаються розвитком ринків капіталу та появою нових інструментів інвестування, тоді як загрози зумовлені волатильністю ринків і потенційними ліквідними шоками [2].

Важливим компонентом стратегічного аналізу є формалізація цільової функції інвестора, яка визначає допустимий баланс між дохідністю, ризиком та ліквідністю інвестиційного портфеля.

На портфельному рівні стратегічний аналіз забезпечує узгодження структури активів із цільовою функцією інвестора та перевірку здатності портфеля витримувати різні ринкові режими. Це передбачає аналіз стратегічної алокації активів (SAA), принципів тактичних відхилень (TAA), рівня диверсифікації та концентрації, а також визначення

результативності інвестиційної діяльності за допомогою ризик-скоригованих показників дохідності [4; 9].

Такий підхід відповідає логіці діяльності інституційних інвесторів, у межах якої результати стратегічного аналізу слугують основою для визначення орієнтирів інвестиційної стратегії та параметрів структури портфеля. Наприклад, для страхових компаній застосування цієї моделі передбачає поєднання аналізу макроекономічних факторів із урахуванням структури страхових зобов'язань і нормативних вимог до платоспроможності. У цьому випадку результати аналізу макросередовища формують очікування щодо процентних ставок та дохідності облігаційних інструментів, тоді як ALM-аналіз дозволяє узгодити строки та структуру активів із майбутніми страховими виплатами. У результаті обґрунтовуються параметри стратегічної алокації активів, спрямовані на забезпечення стабільності інвестиційного доходу, підтримання ліквідності та відповідності регуляторним вимогам.

Оцінювання результативності та стійкості управління фінансовими активами здійснюється на основі системи показників ефективності, ризику, ліквідності, концентрації та витратності, що дають змогу комплексно оцінити якість реалізації інвестиційної стратегії.

Для оцінювання результативності інвестиційної діяльності доцільно застосовувати такі групи індикаторів [5]:

індикатори ефективності (дохідність відносно бенчмарку, Sharpe/Sortino, інформаційне відношення для активного управління);

- індикатори концентрації (частка найбільших позицій, секторна та інструментальна концентрація, індекс ННІ як узагальнений показник);

- індикатори ліквідності (частка високоліквідних активів, профіль ліквідності за горизонтом реалізації, сценарії відтоків);

- індикатори ризику (VaR/ES за стандартними сценаріями, стрес-тестування, чутливість до процентних ставок, кредитних спредів та валютних факторів);

- індикатори витратності (витрати управління відносно активів, структура витрат інвестиційного процесу, порівняння з реєр-груп).

У запропонованій структурі стратегічного аналізу діяльності інституційних інвесторів портфельний аналіз виконує узагальнюючу функцію, оскільки забезпечує узагальнення результатів PEST- та SWOT-аналізу для

обґрунтування параметрів інвестиційної стратегії. Якщо PEST-аналіз формує сценарні припущення щодо розвитку макросередовища, а SWOT-аналіз дозволяє оцінити спроможність інвестора використовувати ринкові можливості та протидіяти ризикам, то портфельний аналіз конкретизує ці висновки через визначення структури інвестиційного портфеля, лімітів концентрації, рівня ліквідності, коридорів відхилень від стратегічної алокації, а також правил ребалансування і процедур стрес-тестування.

Стратегічне позиціонування інституційного інвестора на ринках капіталу в сучасних умовах не зводиться до максимізації короткострокової доходності. Воно проявляється у здатності системно реалізовувати інвестиційну стратегію, адаптуватися до змін ринкових режимів, підтримувати прозорість інвестиційного процесу та забезпечувати ефективне управління ризиками і витратами [4].

З огляду на українські умови стратегічне позиціонування інституційного інвестора доцільно трактувати як багатовимірний профіль, що включає:

- стійкість портфеля до макроекономічних шоків;
- якість корпоративного управління та системи ризик-менеджменту;
- здатність працювати в умовах інфраструктурних обмежень і нерівномірної ліквідності ринку;
- операційну ефективність та контроль витрат управління;
- рівень відповідності регуляторним вимогам і стандартам розкриття інформації.

Отже, запропонований підхід до стратегічного аналізу діяльності інституційних інвесторів забезпечує узгоджене дослідження ринкових умов і внутрішніх характеристик інвестора та формує аналітичну основу для обґрунтування інвестиційних рішень у сфері управління фінансовими активами на ринках капіталу.

Висновки. Діяльність інституційних інвесторів у сфері управління фінансовими активами потребує узгодженого аналітичного підходу до обґрунтування параметрів інвестиційної стратегії. У цьому контексті стратегічний аналіз доцільно розглядати як цілісну аналітичну систему, у межах якої послідовно поєднуються етапи аналізу макросередовища та ринкових режимів, оцінювання інституційних обмежень, дослідження внутрішнього потенціалу інвестора, портфельного й ALM-аналізу та стратегічного контролю результативності інвестиційної діяльності.

Послідовне поєднання зазначених етапів забезпечує логічний зв'язок результатів аналізу з обґрунтуванням параметрів інвестиційної стратегії – структури інвестиційного портфеля, рівня диверсифікації, допустимих меж ризику та ліквідності, а також правил його коригування.

Таким чином, стратегічний аналіз у діяльності інституційних інвесторів набуває прикладного змісту як аналітичний інструмент узгодження результатів та обґрунтування інвестиційних рішень у сфері управління фінансовими активами, що сприяє підвищенню обґрунтованості та ефективності такого управління на ринках капіталу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Белінська Я., Коляда О. Розвиток фінансового інвестування на ринку капіталів України в умовах війни. *Сталий розвиток економіки*. 2023. № 1 (46). С. 15–20. URL: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2023-46-2>
2. Богріновцева Л. М., Ковернінська Ю. В. Стратегічний аналіз діяльності інституційних інвесторів з управління фінансовими активами на ринках капіталу. *Сучасні виклики та тенденції розвитку фінансової системи* : зб. тез доп. II Всеукр. наук.-практ. конф. (Івано-Франківськ, 20 трав. 2025 р.). Івано-Франківськ : ПНУ ім. В. Стефаника, 2025. С. 151–153. URL: <https://kfin.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/53/2025/06/zbirnyk-konferentsii2025.pdf>
3. Коваленко Ю. М., Корнєєв В. В., Белінська Я. В. Особливості інвестиційної діяльності учасників ринків капіталу. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»*. 2023. № 30 (58). С. 55–63. URL: <https://journals.oa.edu.ua/Economy/article/view/3910/3558>
4. Al-Shammari A. F. M. Strategic analysis and its role in formulating appropriate future strategies. *Riset Ilmu Manajemen Bisnis dan Akuntansi*. 2025. Vol. 3, No. 3. P. 1–18. URL: <https://doi.org/10.61132/rimba.v3i3.1836>
5. Ang A. Asset management: A systematic approach to factor investing. New York : Oxford University Press, 2014. 717 p. URL: DOI: 10.1080/14697688.2014.983540
6. Ansoff H. I. Corporate strategy. New York : McGraw-Hill, 1965. 241 p.
7. Fama E. F. Efficient capital markets: A review of theory and empirical work. *Journal of Finance*. 1970. Vol. 25, No. 2. P. 383–417. URL: <https://doi.org/10.2307/2325486>

8. Jensen M. C., Meckling W. H. Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of Financial Economics*. 1976. Vol. 3, No. 4. P. 305–360. URL: [https://doi.org/10.1016/0304-405X\(76\)90026-X](https://doi.org/10.1016/0304-405X(76)90026-X)
9. Markowitz H. Portfolio selection. *Journal of Finance*. 1952. Vol. 7, No. 1. P. 77–91. URL: <https://doi.org/10.1111/j.1540-6261.1952.tb01525.x>
10. Merton R. C. *Continuous-time finance*. Oxford : Blackwell, 1990.
11. Mintzberg H. *The rise and fall of strategic planning*. New York : Free Press, 1994. 458 p.
12. Papulova Z., Gazova A. Role of strategic analysis in strategic decision-making. *Procedia Economics and Finance*. 2016. Vol. 39. P. 571–579. URL: [https://doi.org/10.1016/S2212-5671\(16\)30301-x](https://doi.org/10.1016/S2212-5671(16)30301-x)
13. Porter M. E. *Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors*. New York : Free Press, 1980. 396 p.
14. Sharpe W. F. Capital asset prices: A theory of market equilibrium under conditions of risk. *Journal of Finance*. 1964. Vol. 19. No. 3. P. 425–442. URL: <https://doi.org/10.1111/j.1540-6261.1964.tb02865.x>

REFERENCES:

1. Belinska Y., Koliada O. (2023) Rozvytok finansovoho investuvannia na rynku kapitaliv Ukrainy v umovakh viiny [Development of financial investment in the capital market of Ukraine under war conditions]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, no. 1 (46), pp. 15–20. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2023-46-2> (in Ukrainian)
2. Bohrinovtseva L. M., Koverninska Y. V. (2025) Stratehichnyi analiz diialnosti instytutysiinykh investoriv z upravlinnia finansovomy aktyvamy na rynkakh kapitalu [Strategic analysis of institutional investors' activity in financial asset management]. *Suchasni vyklyky ta tendentsii rozvytku finansovoi systemy: proceedings of the II All-Ukrainian scientific-practical conference, Ivano-Frankivsk, May 20, 2025*. Ivano-Frankivsk: Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, pp. 151–153. Available at: <https://kfin.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/53/2025/06/zbirnyk-konferentsii2025.pdf> (in Ukrainian)
3. Kovalenko Y. M., Kornieiev V. V., Belinska Y. V. (2023) Osoblyvosti investytsiinoi diialnosti uchasnykiv rynkiv kapitalu [Features of investment activity of capital market participants]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Ostrozka akademiia"*. Seriiia "Ekonomika", no. 30 (58), pp. 55–63. Available at: <https://journals.oa.edu.ua/Economy/article/view/3910/3558> (in Ukrainian)
4. Al-Shammari A. F. M. (2025) Strategic analysis and its role in formulating appropriate future strategies. *Riset Ilmu Manajemen Bisnis dan Akuntansi*, vol. 3, no. 3, pp. 1–18. DOI: <https://doi.org/10.61132/rimba.v3i3.1836>
5. Ang A. (2014) *Asset Management: A Systematic Approach to Factor Investing*. New York: Oxford University Press. 717 p.
6. Ansoff H. I. (1965) *Corporate Strategy*. New York: McGraw-Hill. 241 p.
7. Fama E. F. (1970) Efficient capital markets: A review of theory and empirical work. *Journal of Finance*, vol. 25, no. 2, pp. 383–417. DOI: <https://doi.org/10.2307/2325486>
8. Jensen M. C., Meckling W. H. (1976) Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of Financial Economics*, vol. 3, no. 4, pp. 305–360. DOI: [https://doi.org/10.1016/0304-405X\(76\)90026-X](https://doi.org/10.1016/0304-405X(76)90026-X)
9. Markowitz H. (1952) Portfolio selection. *Journal of Finance*, vol. 7, no. 1, pp. 77–91. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1540-6261.1952.tb01525.x>
10. Merton R. C. (1990) *Continuous-Time Finance*. Oxford: Blackwell.
11. Mintzberg H. (1994) *The Rise and Fall of Strategic Planning*. New York: Free Press. 458 p.
12. Papulova Z., Gazova A. (2016) Role of strategic analysis in strategic decision-making. *Procedia Economics and Finance*, vol. 39, pp. 571–579. DOI: [https://doi.org/10.1016/S2212-5671\(16\)30301-X](https://doi.org/10.1016/S2212-5671(16)30301-X)
13. Porter M. E. (1980) *Competitive Strategy: Techniques for Analyzing Industries and Competitors*. New York: Free Press. 396 p.
14. Sharpe W. F. (1964) Capital asset prices: A theory of market equilibrium under conditions of risk. *Journal of Finance*, vol. 19, no. 3, pp. 425–442. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1540-6261.1964.tb02865.x>

Дата надходження статті: 15.04.2026

Дата прийняття статті: 07.05.2026

Дата публікації статті: 15.05.2026